

(19. 4.)

VERSLAG.

De Commissie van Rapporteurs heeft na kennisneming van het Regeeringsantwoord en van het daarbij gevoegd wetsontwerp een nader schriftelijk overleg aangaande een drietal punten nodig geacht. Omtrent de door tusschenkomst van den Voorzitter der Kamer tot de Regeering gerichtte vragen, hebben hunne Excellentien de Ministers van Oorlog, Waterstaat, Handel en Nijverheid en Binnenlandsche Zaken bij brief van 29 Juni/7 Juli jl. hun gevoelen medegedeeld.

In de eerste plaats merkte de Commissie op dat, volgens hetgeen in de Memorie van Antwoord ad art. 4 (nieuw art. 5) naar aanleiding van in het Voorloopig Verslag gemaakte opmerkingen en gezegd wordt, de door het voorbereiden of stellen van inundatiën veroorzaakte schade moet zijn toegebracht aan de eigendommen zelve of zijn geleden doordien de eigendommen aan de vrije beschikking van belanghebbenden zijn onttrokken. Zij vroeg of het, ten einde de bedoeling duidelijk uit te drukken, niet wenschelijk ware den aanhef van het artikel te lezen als volgt: »Schade, welke door of ten gevolge van het voorbereiden of het stellen van militaire inundatiën als in de vorige artikelen bedoeld, wordt toegebracht aan eigendommen of door de daarop rechthebbenden wordt geleden, doordien eigendommen aan hunne vrije beschikking zijn onttrokken», enz.

De Regeering antwoordde: »Met het voorstel der Commissie tot wijziging van art. 5 (nieuw) kunnen de ondergeteekenden zich niet vereenigen, vermits daardoor de redactie van het artikel, naar hunne meening, niet alleen geene verbetering zou ondergaan, maar de strekking er van bovendien meer zou worden beperkt dan in de bedoeling ligt.

»Bij wijziging toch van het artikel in bovenbedoelden zin zou geene andere schade kunnen worden vergoed dan die, welke geleden wordt door de op eigendommen rechthebbenden, en dan nog alleen door de rechthebbenden op zoodanige eigendommen, aan welke schade wordt toegebracht.

»De redactie van het ontwerp is echter ruimer en schijnt ook voldoende duidelijk.

»Met opzet is het woord »belanghebbenden» gekozen, om te doen uitkomen, dat ook anderen dan rechthebbenden op eigendommen (als bijv. huurders) daaronder vallen.

»Hierin voorziet, naar de meening der ondergeteekenden, de door de Commissie voorgestelde redactie niet.

»Het geval kan zich wijders voordoen, dat bijv. schade wordt toegebracht aan eene sluis van een waterschap, en dat door het langdurig geopend zijn van die sluis schade wordt geleden door de ingelanden, wier landerijen daardoor overstroomd bleven, de schade namelijk, veroorzaakt doordien deze eigendommen aan de vrije beschikking der ingelanden zijn onttrokken geweest. Bij aanneming der door de Commissie voorgestelde redactie zouden die ingelanden niet daaronder vallen; immers zij zijn niet rechthebbenden op de sluis en volgens die redactie komt alleen in aanmerking de schade door het onttrekken van eigendom aan de vrije beschikking van hen, die op de sluis recht hebben, en niet de schade door de ingelanden geleden.»

In de tweede plaats vroeg de Commissie of het, in verband met het tweede lid van art. 4 (nieuw), niet noodig is aan het tweede lid van art. 5 (nieuw) toe te voegen: »of bij toepassing van het tweede lid van dat artikel binne eene maand nadat het in den vorigen toestand herstelde eigendom weder ter beschikking van den rechthebbende is gesteld.»

De Regeering antwoordde: »Ook de hier voorgestelde wijziging komt den ondergeteekenden niet noodig voor.

»Wanneer de Minister van Oorlog gebruik maakt van de bij art. 4, al. 2, verleende bevoegdheid, kan het eigendom niet ter beschikking van den rechthebbende komen, vóórdat de herstellingswerkzaamheden door het Rijk zijn voltooid en kan dus ook de kennisgeving, waarnaar art. 5, al. 2, verwijst, niet vóór dat tijdstip geschieden.

»In het stelsel der Commissie, waarbij wordt uitgegaan van het denkbeeld dat de Minister een terrein, waarover hij geen beschikking meer heeft, alsnog in den vorigen toestand zal mogen terugbrengen, zou een termijn moeten worden bepaald, binnen welken hij zich omtrent het al dan niet gebruik maken van de bij art. 4, al. 2, gegeven bevoegdheid zal moeten verklaren; anders toch zou niet zijn aangegeven, op welk tijdstip de termijn, bedoeld bij art. 5, al. 2, aanvangt te loopen.»

In de derde plaats vroeg de Commissie, of het vaststellen van regelen betreffende de behandeling van zaken wel geheel geschieden kan bijalgemeenen maatregel van bestuur, gelijk bij art. 8 wordt voorgesteld, en of ten aanzien van deze zaken niet wettelijke bepalingen noodig zijn van gelijkscoortigen aard als vervat zijn in de wet van 19 Januari 1890 (*Staatsblad* n°. 1).

De Regeering antwoordde: »De hier voorgestelde regeling schijnt niet wenschelijk.

»Volgens het stelsel van het ontwerp is de commissie eene commissie van bemiddeling. Door de aanbevolen regeling zou men haar een quasi-rechterlijk karakter toekennen, hetgeen in strijd is met de bedoeling van de wijzigingen, welke het ontwerp in dit opzicht heeft ondergaan, terwijl en aan de commissie en aan bijzondere personen verplichtingen zouden worden opgelegd, welke in de meeste gevallen onnoodig zullen zijn.

»Indien naar het oordeel van belanghebbenden in een gegeven geval de door de Commissie van Rapporteurs bedoelde waarborgen noodig zijn, kan van art. 9 worden gebruik gemaakt. Het zou bedenkelijk zijn, naast de behandeling volgens art. 9 eene quasi-rechterlijke procedure in te voeren.

»Hoe zou bijv. bij strijd tusschen de beëdigde verklaringen van denzelfden persoon moeten worden gehandeld?

»Bij hooger beroep beslist in dergelijk geval altijd de hogere rechter, maar daarvan is hier geen sprake.»

De Commissie van Rapporteurs is van oordeel dat de openbare behandeling van het wetsontwerp door de gewisselde stukken en de mededeeling van het bovenstaande voldoende is voorbereid.

Aldus vastgesteld 31 Augustus 1891.

DIJCKMEESTER.

HEEMSKERK.

ROOSEBOOM.

FARNCOMBE SANDERS.

VAN LÖBEN SELS.

